

jeg har været for sangvinsk i den Retning, vise de Ændringsforslag, der stilles fra den anden Side. De tyde ikke paa, at der har været nogen Følelse af, at man burde gøre den omtalte Uret god igen, men man fordrer endogsaa Rettigheden yderligere udvidet, man fordrer gennemført Regler, der faktisk komplet afskære den fri Fisker fra nogen Sinde at kunne faa Del eller Part i det indbringende Aalefiskeri.

Jeg skal dernæst gaa over til at berøre enkelte Punkter i de Ændringsforslag, jeg iøvrigt har tilladt mig at stille. I § 11 7de Stykke er der en Bestemmelse om, at der til Fiskeri med Vaad kun maa anvendes Baade, som ikke ere over 35 Fod lange, og hvis Motorkraft ikke overstiger 6 effektive Hestes Kraft. Der gøres en Undtagelse for Jyllands Vestkysts Vedkommende. Jeg har tilladt mig hertil at stille et Ændringsforslag om, at denne Undtagelse ogsaa skal gælde Kattegat, Skagerak og Østersøen. Jeg finder ikke, det kan være Lovgivningsmagtens Opgave at søge at indskrænke Fiskernes Virksomhed og deres Bestræbelser for at tage Del i Fiskeriet i de store Vande, men skulde de tage Del deri, er det klart, at de maa kunne have større Baade. Det er en Kendsgerning, at der allerede er ikke saa faa af vore Fiskere, der have anskaffet Baade med større Motorkraft end den i Lovforslaget foreslaaede, bl. a. til Fiskeri i Kattegat. Endvidere er det givet, at vore Fiskere pekuniært ikke ere saa godt stillede, at de ere i Stand til at anskaffe sig een Baad med mindre Motorkraft og af mindre Længde til Fiskeri indenfor Søterritoriet og en større Baad til Fiskeri udenfor det.

I § 15 findes der Undtagelsesbestemmelser for Ilandbringelsen af Fisk, der er fanget i Øresund. Det er Bestemmelser, som allerede under den nugældende Lov administrativt have maattet sættes i Værk. Det viste sig nemlig, at de Rødspætter, der fangedes i Øresund, ikke naaede en Størrelse, som svarede til det Mindstemaal, der kræves for Ilandbringelsen. Som Følge deraf har man hidtil maattet tillade, at Fisk af mindre Maal end det af Loven tilladte maatte bringes i Land. Lovforslaget foreslaar nu, at disse Undermaals-Rødspætter maa bringes i Land paa Kysten af Øresund, men maa ikke bringes til Helsingør og København. Fisken maa altsaa bringes i Land og sælges, men maa ikke føres bort til disse to Byer. Medens jeg vel kan forstaa, at der, naar man har disse Fredningsbestemmelser, kan være Grund til at undtage København, som med

sit store Indbyggerantal kunde frembyde et Marked for Afsætning af Mindstemaalsfisk, der vare fangede ude i Kattegattet, hvor Fangst af dem ikke er tilladt, — og naar de først vare førte ind i Øresund, vilde det være vanskeligt at bevise, om de vare fangede paa et Sted, hvor de maatte fanges eller ikke —, kan jeg ikke indse, at det samme kan gøres gældende for Helsingørs Vedkommende. Der vil neppe være Fare for, at ret mange Kvaser ville søge ind til denne forholdsvis lille By for at afsætte ulovligt fanget Fisk, thi Byen er for lille til, at der vil kunne blive en virkelig Afsætning, og at det vil kunne betale sig, jeg mener derfor, at man uden Fare kunde lade ogsaa Helsingørs Befolkning faa Part og Del i det sunde og gode og forholdsvis billige Næringsmiddel, Fisk, der fanges lige udenfor Byens Mure. Jeg vil derfor meget anbefale, at man vil følge det af mig herom stillede Ændringsforslag, saaledes at Helsingør ikke kommer ind under Forbudsbestemmelsen.

Jeg skal saa gøre nogle Bemærkninger til de af mig stillede Ændringsforslag til §§ 47, 48 og 49, der vedrøre Kontrollen. Ved disse Kontrollbestemmelser er jeg uvilkaarlig kommen til at tænke paa en Udtalelse af en bekendt Venstrefolketingsmand om Højres Love. Han udtalte, at der var den Særegenhed ved Højres Love, at naar man kom til Bunden af dem, saa var man sikker paa at finde ny Embedsmænd. Jeg maa desværre indrømme, at Venstreministrene i ikke ringe Grad have vandret i Højres Fodspor, og at de endogsaa lade til at kunne befinde sig udmærket godt i disse Fodspor. Jeg synes nu, at i dette Tilfælde kunde de gerne springe bort derfra og gaa ud paa de gamle demokratiske Veje, hvor man ikke ønsker stadig væk at faa skabt ny Embedsmænd. Naar der, efter de Ændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille, til Kontrol ansættes en Fiskeriinspektør, 5 Fiskeriassistenter samt et paa de aarlige Finanslove bestemt Antal Fiskeribetjente eller Fiskerifogeder, og naar der endvidere dertil kommer Fiskerifogeder, ansatte rundt omkring ved Vedtægtsvandene, og endelig en Del Opsynsmænd, skulde man synes, at her var et tilstrækkeligt stort Apparat til Kontrollens Gennemførelse, og at vi derfor nok kunde blive af med de to Kontrolører. Desuden formener jeg, at Kontrollen vil blive bedre og mere ensartet, naar man har en Fiskeriinspektør, som rejser rundt og undersøger Kontrollen, end naar dette Arbejde deles mellem to Kon-